

Zdzisław Rajewski

Biskupin, pow. Żnin

Informator Archeologiczny : badania 1, 99-100

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Być może, że przed wzniesieniem wału znajdowała się na Górze Bukowej osada kultury łużyckiej, którą po pewnym czasie ufortyfikowano.

Wał I otaczający górną część grodziska zwieńczony był palisadą lub rodzajem płotu. Stwierdzono też obecność licznych kamieni w wale i silne ślady przepalenia na niektórych odcinkach wału. Pozwala to na przypuszczenie że obok palisady znajdowała się także jakaś konstrukcja drewniano-kamienno-ziemna, która uległa spaleni. Nie jest wykluczone, że wał pierwszy był dwukrotnie wznoszony i że będzie można w trakcie przyszłych prac badawczych wyróżnić dwie fazy wału.

Przeprowadzono sondażowe badania wału III, które nie pozwoliły na określenie jego konstrukcji. W wykopie natrafiono tylko na warstwę całkowicie jałową pod względem archeologicznym. Być może, że wał ten był tylko usypany z gliny i pozbawiony konstrukcji wewnętrznych.

Na terenie grodziska natrafiono także na ślady osadnictwa z młodszej epoki kamienia, które zalegały w warstwie żółtej gliny, poniżej warstwy z materiałem zaliczanym do kultury łużyckiej.

B I S K U P I N, pow. Żnin

Państwowe Muzeum Archeologiczne w Warszawie

Badania prowadził prof. dr Zdzisław Rajewski przy udziale Andrzeja Jeleńskiego, w okresie 5 - 19.VII, finansowało PMA w Warszawie.

Prace na stanowisku 4 były kontynuacją badań z 1966 r. w obrębie arów 87 i 101. Ary te położone są w północno-zachodniej części obronnego osiedla łużyckiego.

W ramach aru 101 ograniczono się do zakończenia eksploracji w poszczególnych partiach wykopu. Na arze 87 rozpoczęto eksplorowanie

od resztek warstwy IV dochodząc do calca. W obrębie wymienionych ćwiartek aru 87 wystąpiły zarysy konstrukcji dolnych partii chaty /część/ z fazy młodszej /średniej/. Odkryto tylko część domu, którego dalsze partie znajdują się w obrębie zbadanych ćwiartek tegoż aru. Zarysy fundamentów przedsionka i chaty ciągnęły się z południa ku północy w zachodniej części. Konstrukcja ta wystąpiła w warstwie IV. Także w zachodniej części obu ćwiartek /warstwy: V, VI i VII/ odkryto bardzo dobrze zachowaną podłogę chaty młodszej i starszej. We wschodniej partii ćwiartek podłoga nie zachowała się. Tylko w północnej części ćw. V zauważono resztki plecionki podłogowej /faza młodsza/.

W obrębie interesujących nas ćw. aru 87 nie znaleziono ciekawszych zabytków ruchomych. Napotkano jedynie ułamki ceramiki, kościane i kamienne gładziki oraz liczne kości zwierzęce. Z fragmentów ceramicznych na uwagę zasługuje duży ułamek obustronnie grafitowanego naczynia /ar 87/. Z detali drewnianych zwraca uwagę: obrobiona kłoda z zaciosami i regularnie wyciętym otworem, z którego wystaje słupek, /ar 87, w IV/; opracowane bierwiono z regularnym wycięciem, prawdopodobnie część przewróconej łątki / w VI/ oraz zagadkowy przedmiot drewniany z ostrym regularnym wycięciem. Ślady obróbki są widoczne na całej powierzchni /ar 87 w.VI./. Obiekty pochodzą z wczesnej epoki żelaznej z lat ok. 550-400 przed n.e.

B N I N, pow. Śrem

patrz brąz

B N I N, pow. Śrem
/ gród/

patrz wczesne średniowiecze

B U C Z, pow. Głogów

Muzeum Okręgowe w Zielonej
Górze i Wojewódzki Konserwa-
tor Zabytków w Zielonej Górze